

порочна. Тя го гледаше направо, опрѣла остъръ лакътъ на колѣното си, съ отпусната ржка, между прѣститѣ на която димѣше цигарата, и тоя погледъ го притегляше почти физически въ гжсто, топло, тинесто море. Той почувствува че дѣхътъ му спира и едновременно изпитва неизразима наслада. Това полуувѣхнало, но още стройно тѣло, излжчваше странна, замайваща сила, която се криеше, може-би, въ съзнанието за дългата опитност на жена, стигнала до последнитѣ предѣли на една хладна и извратена чувственостъ.

Топла мъгла обви мозъка му. Едно неудържимо желание го повлѣче — да се потопи цѣлъ въ тая тъмнина, да слѣзе до тия последни дълбочини, дето царуваше нѣкаква пълна, дяволска свобода, и всички шемети, всички изстжпления, непознати и чудовищни, бѣха позволени и се предлагаха. Лицето му се удължи въ унесена, почти страдалческа гримаса, и той кимна на жената. Съ цигара въ уста, тя спокойно стана и тръгна къмъ вратата. Другитѣ две момичета отново се върнаха при мадамъ Кòра. Остана само мулатката, обвита въ червения шалъ и прислонена,